

Så siger ministeren, at vi så hinanden i øjnene og lovede, at man ikke ville træne sagen. Vi så hinanden i øjnene, og jeg sagde, at jeg havde ingen intentioner – som jeg tidligere i dag har sagt – om at forsinke behandlingen af disse sager. Det havde jeg ingen intentioner eller planer om på det tidspunkt, men som jeg også forklarede tidligere i formiddag, er der sket noget siden.

Men nu har ministeren forklaret, hvad der skete på disse møder. Så vil jeg godt tillade mig lige til slut at sige: Hvad er det så, ministeren ikke har forklaret, som skete på de møder? Jo, ministeren gjorde meget ud af det urimelige og umenneskelige i den situation, vi nu satte bosnierne i ved at forsinke denne sag i 12 dage.

Dette indgik overhovedet ikke i ministerens argumentation under de møder. Det eneste, ministeren lagde vægt på under mødet den 24. november, og argumentet for, at sagerne skulle behandles før jul, var: De stramninger, vi nu har i sagsbehandlingen, vil vi godt have vedtaget hurtigst muligt, for der er kommet en række ubehagelige høringssvar fra Amnesty International, fra Dansk Flygtningehjælp, fra Dansk Center for Menneskerettigheder, og det kan jeg ikke bære. Og jeg synes ikke, det er rimeligt, at denne debat skal køre hele vejen, så derfor vil vi godt have dem igennem hurtigst muligt, så at jeg ikke skal bruge hele julen og nytåret på at forsvare noget, som jeg synes er urimeligt.

Det var ministerens argumentation for, at sagen skulle igennem inden jul, og det kan de, der deltog i mødet, jo klart bekræfte.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Der er krig i Jugoslavien. Det er i virkeligheden også grundlaget og baggrunden for den debat, vi har her i dag.

Jeg har fulgt debatten i dag om de bosniske krigsflygtninge og vores behandling af de ulykkelige mennesker, som har måttet flygte her til landet.

Jeg havde ikke forestillet mig, at det skulle komme så vidt, at vi skulle høre de indlæg fra Venstre og De Konservative, som vi har hørt i dag. På den ene side konstaterer jeg, at Det Konservative Folkepartis ledelse er her i salen nu. Så meget desto mere skal jeg beklage, at Venstres ikke er her. Men nu har man jo også fået afleveret sine budskaber i tv og i presse.

Jeg har haft det rigtig dårligt i dag med Venstres og De Konservatives indlæg. Jeg synes, det er trist. Jeg synes, det er trist at høre fru Birthe Rønn Hornbech, hr. Ivar Hansen og hr. Helge

Adam Møller. Jeg synes, det bærer præg af en appel til noget af det dårligste, jeg har hørt meget længe; jeg bryder mig ikke om stilen og indholdet.

Og jeg vil gerne sige, at jeg i dag har konstateret, at man har erkendt fra Venstres og De Konservatives side, at den jugoslaverlov, som bærer hr. Hans Engells underskrift, indeholdt, at man efter to års ophold her i landet skulle have mulighed for at søge asyl.

Forklaringen uden blusel er her: Det er en ren tilståelsessag for Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet i dag. Der er ingen saglig begrundelse for at kræve denne lov udsat. Det har kun ét formål. Det er et forsøg på at genere regeringen og Socialdemokratiet, ud fra et taktisk synspunkt.

Man har også forestillet sig – eller tilstået, om man vil – at hensigten, hvis vi endelig kigger på indholdet et øjeblik, skulle være at udsætte sagsbehandlingen for asylansøgere ét år ad gangen.

Må jeg spørge Venstre og De Konservative: Hvad forestiller man sig egentlig? Hvor længe forestiller man sig egentlig at man er i stand til at forudse krigsforløbet i Jugoslavien? Ét år til, to år til, tre år til, fem år til?

Må jeg gøre opmærksom på, at disse bosniske krigsflygtninge, disse ulykkelige mennesker foreløbig har været i Danmark i to år uden at vide, hvornår den ulykkelige krig kan slutte.

Må jeg spørge V og K: Hvor er tilliden til, at den danske befolkning i fællesskab kan finde ud af at placere jugoslaviske flygtninge i danske boliger? Det drejer sig om 1.500–2.000 familier i 1995. Det drejer sig om i alt ca. 7.000 familier i Danmark i de næste 2½ år i landets 275 kommuner.

Må jeg spørge V og K: Hvor er den ærlige debat, der ordentligt og redeligt forklarer og oplyser om følgende to ting?

For det første: En tredjedel af de bosniske krigsflygtninge – af disse ulykkelige mennesker – har allerede givet udtryk for, at de ønsker at komme hjem. 200 bosniske flygtninge har allerede givet udtryk for, at de ønsker at komme hjem nu på trods af granatregnen, på trods af krigen, der stadig blusser dernede.

For det andet: Hvor er den redelige oplysning, der siger, at én ting er de bosniske flygtninges ulykkelige situation, en anden ting er vores løbende orientering og behandling af udlændinge og andre flygtningegrupper i Danmark